

Література

1. Грибан, В. Г. Валеологія : Навчальний посібник / В. Г. Грибан. – К. : Центр навчальної літератури, 2005. – 256 с.
2. Міхеєнко, О. І. Валеологія : основи індивідуального здоров'я людини : навчальний посібник / О. І. Міхеєнко. – Суми : ВТД "Університетська книга", 2009. – 400 с.
3. Пирогова, Е. А. Совершенствование физического состояния человека / Е. А. Пирогова. – Киев : Здоров'я, 1989. – 167 с.

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Касячук О.В. (м. Київ)

Одним із основних аспектів реформування медичної освіти є впровадження в навчальний процес сучасних педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій, здатних забезпечити підготовку висококваліфікованих кадрів готових до професійного розвитку та самовдосконалення протягом усього життя.

Інформаційно-комп'ютерні системи активно та широко розповсюджуються на різноманітні сфери життєдіяльності людини, серед них безумовно і освітня галузь.

Ефективне використання студентами світового інформаційного потенціалу є визначальним чинником зближення вітчизняної та Європейської вищої освіти. У Законі України "Про Концепцію Національної програми інформатизації" вказується на необхідність підготовки молоді до сприйняття все більш зростаючого потоку інформації. На місце її пасивного сприймання ставиться самостійний пошук нової інформації, вміння аналізувати і використовувати інформаційний потенціал для орієнтації у провідних концепціях і теоріях, щоб на їхній основі формувати власне мислення. Студент повинен навчитися володіти прийомами самостійного пошуку, збору, обробки, аналізу та синтезу інформації, отримати знання, вміння і навички інформаційного самозабезпечення з навчальної і науково-дослідної діяльності [1].

Обсяг наукових знань у медичній сфері майже повністю поновлюється кожних 4-5 років. Враховуючи цю обставину, в організації навчально-методичного процесу у вищому навчальному медичному закладі III-IV рівнів акредитації самостійна робота студентів включає різноманітні види індивідуальної та колективної навчальності діяльності здійснюється особисто студентами на аудиторних та позааудиторних заняттях із урахуванням їхніх індивідуальних особливостей і пізнавальних можливостей під опосередкованим керівництвом викладача. Завдяки глобальній мережі Internet студенти мають необмежений доступ до інформації, а тому змінюється і роль викладача, який повинен швидко аналізувати та обробляти наукову інформацію.

Входження України в єдиний освітній простір Європи вимагає модернізації освітньої діяльності вищих навчальних закладів у контексті Європейських вимог та сприяє практичному приєднанню до Болонського процесу. Проблема самостійної роботи студентів була актуальною в різні періоди розвитку вищої освіти і розглядалась як важлива форма організації навчального процесу і основним видом навчально-пізнавальної діяльності студентів [2].

Організація самостійної роботи студентів потребує вирішення, комплексу завдань, спрямованих на підвищення ефективності організації навчально-методичного процесу засобами інформаційно-комунікаційних технологій.

При організації навчально-методичної роботи студентів по засвоєнню ними навчального матеріалу, який не вивчається під час практичних занять та

лекцій, для виконання індивідуальної роботи студентами у науковому гуртку кафедри, в процесі підготовки до участі у студентських олімпіадах застосовуються сучасні види інформаційно-комунікаційних технологій. Така організація самостійної роботи формує нагальну потребою та зацікавленість опанування навчального матеріалу та активізують пізнавальних інтерес до професійної самопідготовки.

Впровадження інформаційно-комунікаційних технологій в освітній процес та використання їх для самостійної роботи студентів забезпечить повне оволодіння студентами системою знань та вмінь, активізує їх пізнавальну діяльність, допоможе формуванню професійних та особистісних якостей майбутнього фахівця медика.

Література

1. Бойко Н. І. Інформаційно-пошукові технології як засіб оптимізації самостійної роботи студентів // Наукові записки: Збірник наукових статей НПУ імені М. П. Драгоманова. – К.: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2008. – Випуск 72. – С. 70-78.
2. Основні засади розвитку вищої освіти України в контексті Болонського процесу (документи і матеріали 2003-2004 рр.) / За ред. В.Г. Кременя. Авторський колектив: М.Ф. Степко, Я.Я. Болюбаш, В.Д. Шинкарук, В.В. Грубінко, І.І. Бабин. – Тернопіль: вид-во ТДПУ ім.В.Гнатюка, 2004. – 234 с.

ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ГЕОГРАФІЇ

Ковальова Л.П. (м. Вінниця)

Постановка проблеми. Одним із важливих завдань вивчення географії в загальноосвітніх навчальних закладах є формування основ наукового світогляду, розвиток інтелектуальних здібностей і креативного мислення учнів. Вирішення зазначених завдань можливе на основі діяльнісного підходу до процесу навчання майбутнього вчителя географії, підготовки його до організації дослідницької діяльності учнів.

Аналіз останніх досліджень.

Термін "інтерактивна педагогіка" відносно новий, його ввів 1975 році німецький дослідник Ганц Фрінц. Інтерактивним є метод, у якому той, хто навчається, є учасником, який щось здійснює, говорить, моделює, тобто не виступає слухачем і спостерігачем, а бере активну участь у тому, що відбувається. Подальшу розробку елементів інтерактивного навчання ми можемо знайти у працях В.Сухомлинського, теорії розвивального навчання, Д.Ельконіна, В.Давидова. Л.Занкова, творчості вчителів-новаторів 70-80 рр. Теоретичною основою запровадження інтерактивних методів навчання є теорія оптимізації педагогічного процесу Ю.Бабанського, М.Поташник, класифікації методів за М.Махмутовим (бінарна), В.Ф.Паламарчука та В.І.Паламарчука (полінарна). Методологічною основою є роботи О.Пометун, Л.Пироженко, Г.Селевко, В.Корнеєва, Л.Круглик, А.Сиротенка. Більшість педагогів вважає, що даний термін прийшов до нас з англійської мови і має значення «взаємодіючий». Отже, інтерактивне навчання – це насамперед, діалогове навчання, в процесі якого здійснюється взаємодія викладача і студента.

Мета дослідження - проаналізувати роль інтерактивних технологій у процесі підготовки майбутніх учителів природничого фаху.

Виклад основного матеріалу

У нашому дослідженні ми схилиємося до визначення О.Пометун та Л.Пироженко, що "інтерактивне навчання – це співнавчання, взаємонавчання,